

Zpravodaj z Průšánky

4/2014

Betlém u Pšovských, foto P. Omelka

*Přejeme vám, milí spoluobčané, pohodové svátky vánoční prožité s vašimi nejbližšími
a v novém roce hodně zdraví, lásky, spokojenosti a splnění všech vašich přání.*

Krátce z obsahu

Slovo starosty

Rozhovor s novým starostou

Výsledky komunálních voleb

Poplatky v roce 2015

Vývoz odpadu

Z činnosti ZŠ

Z naší školičky

Z naší knihovny

Zprávičky z farnosti

Z činnosti skautu

Ohlédnutí za kulturou a jiným akcemi

Léto v Nechoránku

Ze sportu

Napříč Jižní Amerikou

Kdy slavit Vánoce?

Čteme z prušánecké kroniky

Pozvánky na akce

Informace

Přehled akcí obce Prušánky na rok 2015

Společenská kronika

Inzerce

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, milí přátelé,
do našeho Zpravodaje jsem již několik příspěvků napsal. Ten dnešní píši poprvé v nové roli - jako starosta obce.

Je za námi období voleb, plné napětí a očekávání. Občané demokraticky zvolili své zastupitele, ustavující zastupitelstvo pak nové vedení obce s respektováním získaných počtů hlasů. To je velmi slibný signál pro budoucí společnou práci ve prospěch Prušánek, pro táhnutí za jeden provaz a pro přátelskou atmosféru v obci.

Chtěl bych při této příležitosti poděkovat minulému vedení obce, pánům Janu Prčíkovi, Karlu Poláchovi, Václavu Poláchovi a všem zastupitelům, kteří již nekanidovali, nebo nebyli zvoleni, za spolupráci v minulém volebním období. Přeji jim mnoho úspěchů v pracovním i osobním životě.

Blíží se nejkrásnější svátky roku, blíží se Vánoce. Až budete číst tyto řádky, bude do Štědrého dne chybět už jen pár dnů. Přeji tedy Vám všem ty nejkrásnější Vánoce v rodinném kruhu, se společnou štědrovečerní večeří, s rozzářenými očima dětí u vánočního stroměčku, s láskou, klidem, pohodou, vzájemnou podporou a pochopením.

Přijďte si společně zazpívat koledy na Štědrý den, přijďte také 2. ledna oslavit společně nový rok naším tradičním ohňostrojem.

Do roku 2015 Vám přeji především hodně zdraví, štěstí a úspěchů ve všem, na co jen pomyslíte.

Lubomír Zahradník

ROZHOVOR S NOVÝM STAROSTOU

Jsem Prušánek s titulem „náplava“

Ještě nikdy jsem nepřipravovala rozhovor se starostou. S Lubomírem Zahradníkem jsem ale naštěstí už rozhovor chystala, takže má tréma byla jen poloviční. A ukázalo se, že byla úplně zbytečná. Náš nový starosta odpovídal na každou otázku. Otevřeně a s obdivuhodnou lehkostí. Protože jsme se sešli jen týden po jeho uvedení do funkce, dohodli jsme se hned v úvodu, že se nebudeme věnovat provozním záležitostem a vedení obce. V té době ještě nezasedala první rada ani nově zvolené zastupitelstvo. Nabízím tento rozhovor jako příležitost k seznámení, jako nabídku k otevřenosti a komunikaci. Uvařte si dobrý čaj nebo si nalijte sklenku vína či medoviny a přijměte pozvání k malému předvánočnímu setkání.

Psal jsi Ježíškovi, když jsi byl malý?

Ano.

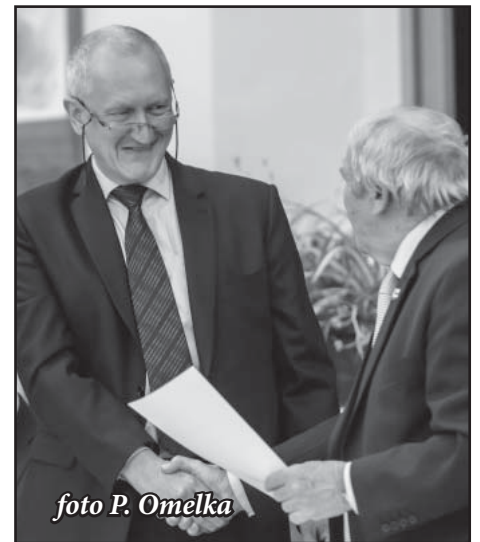

foto P. Omělka

Většina z nás má dětskou vzpomínku na nějaký nezapomenutelný dárek. Ty taky?

Ano, dostal jsem dva a mám to ještě v živé paměti. První byl stolní fotbal s fotbalisty na pérku a druhé bylo kolo.

Odkud pocházíš?

Z Kyjova.

A byl jsi městské nebo příměstské dítě?

Jsem dítě příměstské. Vyrůstal jsem v domě s velkou zahradou včetně potoka, takže lodě, výpravy, bunkry a piráti... to bylo moje.

A měli jste domácí zvířata?

Měli jsme malé domácí hospodářství. Slepice, králíky, krůty... a navíc já jsem miloval knížky od Jacka Londona, knížky o zálesácích, divoké přírodě, takže jsem pořád nějaká zvířátka tahal domů. Zachraňoval jsem opuštěná mláďata, choval jsem ježky, kuny, kavky. Takový malý zvěřinec.

V okolí Kyjova je překrásná příroda. Která místa jsi měl nejraději?

Já jsem z části Kyjova Nětčice, takže v létě byl naším rájem potok Kyjovka, na kterém jsme podnikali výpravy proti proudu na vlastnoručně vyrobených „lodích“. A potom jsme měli spády do lesíka zvaného Chrastí, to je z Kyjova směrem na Ježov. Tam jsme se hodně vyřádili.

Když tak mluvíš o přírodě, přemýšlím, jak ses pak dostal do Zlína, kde jsi studoval ryze technický obor – plastikařinu.

Já jsem se do Zlína dostal shodou okolností. Od malička jsem chtěl být veterinářem a pak asi od patnácti lékařem. Celý gympl jsem o tom snil. Po maturitě jsem dělal přijímačky na medicínu a nevzali mě. Někdy v srpnu pak vyšel seznam volných míst na vysokých školách, tak jsem zapíchl prst a byl tam Zlín. Přijímačky mi uznali z medicíny a tak jsem šel s tím, že za rok zkusím medicínu znovu. Zlín mě jako město chytil, protože má úžasnou atmosféru a taky mě tam nadchla parta spolužáků. Jezdili jsme na vodu, v zimě na lyže. Tam jsem také potkal svoji budoucí manželku. Po roce jsem si řekl, že se mi tam vlastně líbí a rozhodl jsem se ve Zlíně zůstat a o medicínu dále neusilovat. Takže se ze mě stal plastikařský technolog.

Ty pocházíš z Kyjova, tvoje žena od Příbrami. Nabízí se tedy otázka, jak jste se vy dva dostali do Průšánek?

Bydleli jsme v Kyjově v jedno-pokojevém bytě a já jsem jezdil do Hodonína. Pracoval jsem jako hlavní chemik v agrochemické laboratoři. Nevím, kdo na mě tehdy dal tip, ale přijel za mnou tehdejší předseda JZD z Průšánek. Budovala se tady zpracovna ovoce, nazývaná „sukusárna“. Přijel s tím, že se buduje velká laboratoř a že potřebuje chemika. Nabídl práci mně, manželce a k tomu byt na bytovce, takže nebylo co řešit. Já jsem vzápětí přešel na místo technologa zpracovny ovoce a výroby koncentrátů a manželka pracovala v laboratoři.

Ty jsi v Průšánkách už od roku 1986. Takže máš tady už domovské právo.

Ano, jsem Průšánák s domovským právem a s titulem „náplava“ .

V této době vzniklo v Průšánkách FRUKO. Název byl Tvůj nápad?

Nevím, jestli si mohu název přisuzovat jen já. Vzniklo to v jedné skupinové debatě a asi není úplně podstatné, kdo to vyslovil první. Co ale je z „mojí dílny“, to jsou receptury prvních čtyř krabičkových nápojů FRUKO. Po mém odchodu pak pokračovala na vývoji těchto úspěšných nápojů moje manželka.

Bavilo by Tě ještě dnes pracovat v tomto oboru? V současnosti, kdy se v nápojích poměr ovoce neustále snižuje a nahrazuje jinými přísadami?

Manželka je velmi šikovná vývojářka a v tom oboru pracuje dodnes. Vždycky jsme se snažili, aby nápoje byly kvalitní a aby měly co největší obsah ovocné složky. Je to ale vždycky o kompromisu kvality a ceny. Čím více je tam toho kvalitního, tím je nápoj dražší, tím menší je cílová skupina a tím hůře si vede v konkurenci. Na druhou stranu, dle mého hlubokého přesvědčení, by se nikdy nemělo jít pod určitou hranici.

Díky nápojům FRUKO ses dostal k další zajímavé práci.

My jsme vlastně původně vyráběli ovocné koncentráty a ty byly

polotovary pro výrobce šťáv. Někdy v roce 1989 nás napadlo dělat finální výrobky a my začali jednat o tom, do čeho šťávu zabalit. Tehdy byl na západě velmi populární TetraPak. Hned jak to bylo možné, jsme vstoupili do jednání s firmou TetraPak a koupili jsme první linku. Při jednáních jsem byl nejen v roli technologa, ale zároveň, díky své znalosti němčiny, i v roli tlumočnicka. Firma TetraPak totiž měla tehdy své zastoupení ve Vídni. Když pak firma zahajovala činnost v Československu, oslovili mě a nabídli mi práci. Prošel jsem náročným konkurzem, tehdy v němčině. Začal jsem jako servisní technik a hned první týden jsem odcestoval do Velké Británie na intenzivní několikátýdenní kurz angličtiny, protože znalost angličtiny byla podmínkou. Pak jsem začal jezdit po Evropě, především do Švédska a Německa, kde jsem prošel řadou odborných školení. V období „pilování“ angličtiny jsem pracoval jako servisní technik, později jako systémový specialista a školitel. Pak jsem se stal členem mezinárodního servisního týmu s centrem v italské Modeně a řešili jsme technické problémy téměř po celém světě.

Zní to velmi lákavě a možná Ti takovou práci i někdo záviděl. Ale ono to asi úplně jednoduché nebylo.

Nebylo. Nalétal jsem tisíce kilometrů letadlem, vystřídal stovky hotelů a z těch zemí, které jsem navštívil, jsem viděl velmi málo. K tomu jsem ročně najezdil až 80 tisíc kilometrů autem. A nejhůřší na tom bylo to, že jsem deset let byl doma prakticky jen o víkendech a to zdaleka ne o všech.

V posledních letech jsi měl za jménem uvedenou pozici ředitele.

Já jsem byl v TetraPaku dlouho technikem. Pan ředitel mi jednou nabídl, zdali bych nechtěl dělat obchodníka orientovaného na klíčové zákazníky. Moc se mi do toho nechtělo, ale on mi říkal: „Víš, z obchodníka technika neuděláš, ale opačně to funguje, uvidíš“. Takže jsem prošel znovu náročným konkurzem a začal jsem pracovat v Praze jako obchod-

ní manažer. Podobnou práci jsem pak dělal na Slovensku v Bratislavě. Koncem roku 2001 jsem pak dostal nabídku pracovat v mém původním vystudovaném oboru, tedy technologie plastů, v Hodoníně. Po dlouhém zvažování jsem přijal místo technického ředitele a od té doby jsem ve všech svých dalších zaměstnáních byl technickým ředitelem.

Ve funkci starosty Tě čeká jedna změna v rozhodování. Ve firmě jsi dělal rozhodnutí a nesl jsi za ně zodpovědnost sám. Teď svá rozhodnutí budeš konzultovat s radou nebo zastupitelstvem.

Není to pro mě taková změna. Vždycky jsem byl hodně zvyklý pracovat v týmu. Umím, myslím si, naslouchat, rád své nápady s týmem konzultuji a jsem rád, když dojdeme v týmu ke shodě. Na druhou stranu vím, že to vždycky nejde a někdy člověk musí rozhodnout, přiklonit se k nějaké variantě. Vždy je ale velmi důležité svá rozhodnutí vysvětlit. To mluví o běžných provozních věcech. A pak jsou věci, které potřebují souhlas v rámci zastupitelské demokracie. Tam, kde je potřeba schválení radou nebo zastupitelstvem, tam samozřejmě respektuji většinu.

Komunální politika má tu výhodu, že informace o rozhodnutích se dostávají rychle mezi občany, kteří pak různými způsoby reagují. Jsi připraven na diskusi s občany a kritikou?

Samozřejmě, že ano. Konstruktivní kritika je důležitá. Bez toho to nejde. Kritika je dokonce velmi přínosná. Mám na mysli kritiku typu: „Nelíbí se mi to a to a dělal bych to tak a tak“. To je pro mě jasný signál. Pokud někdo jen kritizuje bez toho, že by se zamyslel, co je důvodem, proč to tak je a už vůbec se nezamyslí nad tím, co by se dalo udělat jinak, tak takovou kritiku rád nemám. Ale konstruktivní kritiku беру všemi deseti kdykoliv. Co se týká diskuse s občany, člověk se té veřejné funkce nezbaví ani o víkendech, večer nebo ve sklepě. Já mluví s lidmi o věcech obecních velmi rád, názory

vnímám. Mám rád nápady, podněty. S těmi pak pracuji a přenáším je dál.

Teď, když rozhovor připravujeme, jsi ve funkci starosty týden. Už jsi stihl být oddávajícím na svatbě. Jaké to bylo?

To byl moc pěkný zážitek. Navíc jeden z novomanželů byl cizinec, tak to mělo nádech exotiky. Je to hezký pocit mít možnost být přítom a „posvětit“ tak důležité rozhodnutí jako je manželství.

Zkus, prosím, vyjmenovat tři věci, které se Ti na Prušánkách líbí.

Na Prušánkách se mi líbí klima, to že je tady pořád teplo. Pak se mi samozřejmě líbí na Prušánkách, že je srdcem vinařské oblasti. Je to významná vinařská obec. Pak se mi tu líbí kultura ve smyslu tradic. Za prvé, že tady folklorní tradice jsou a byly udržovány, že se pořád udržují a že je stále dostatek aktivních lidí a obětavců, kteří to táhnou dál. A za druhé, a to mi dělá velkou radost, že je tady skupina lidí, kteří se věnují malých dětem a že tradice žije a má budoucnost. Je to takové prušánecké a vlastně i národní zlato.

V tuto chvíli musím přiznat čtenářům Zpravodaje, že jsem až po natočení rozhovoru zjistila, že se kvůli technické chybě kus nenatočil. Nezaznamenal se náš rozhovor týkající se zájmů nového starosty. Omlouvám se. V této souvislosti si dovoluji odkázat na předvolební rozhovor s Lubomírem Zahradníkem, který je k nahlédnutí na www.facebook.com/Nezavisli.Prusanky.

Tady nabízím část našeho povídání týkající se koníčků. Děkuji za pochopení.

Hraješ a zpíváš v Kapele starých časů. Na kolik hudebních nástrojů zvládáš hrát?

V kapele hraji na tři nástroje: akustickou kytaru, banjo a foukací harmoniky. A zpívám. Jsem samouk, nemám žádné hudební vzdělání, neznám noty. A možná právě proto mě muzika tak baví ☺

Kapela na jaře tohoto roku absolvovala dlouhou cestu po Švédsku.

Kromě hraní jste tam také propagovali zdejší vinaře. S jakým úspěchem?

S ohromným úspěchem. A nejen vinaře, ale Prušánky a oblast Podluží jako takovou. Velká většina přítomných do té doby ani nevěděla, kde vlastně Prušánky jsou. Ta akce byla přijata nesmírně pozitivně a s obrovským ohlasem. My jsme se snažili, aby tento ohlas také poznali ti, kteří nám poskytli vzorky nezištně a velmi rádi. Velmi mile mě překvapilo, kolik vzorků jsme dostali. Proto jsme se snažili, aby byli vinaři oceněni. A byli oceněni krásnými diplomaty od česko-slovensko-švédského spolku krajanů. Měl jsem možnost tady ta ocenění vinařům předat a někteří byli až dojatí. Vinaři byli příjemně potěšeni, že se jejich víno dostalo až tak daleko, a my zase byli potěšeni, že se na severu už ví něco o Prušánkách a jihomoravské vinařské oblasti.

A ty osobně víš, co je to práce na vinohradě? Vyzkoušel sis to někdy?

Ano, měl jsem vinohrad asi pět let. Pracoval jsem v zapůjčeném sklepě, takže vím, co to obnáší. Nakonec jako potravinářský chemik k tomu mám i blízko díky vzdělání. Spoustě vinařů jsem v minulosti pomáhal i s léčením vína, když bylo třeba. Nicméně od té doby, co jsem začal pracovat u zahraničních firem, už se to nedalo dál udržet. Z vinaře pěstitele a producenta jsem se stal vinařem konzumentem.

Když byl v Prušánkách loni na podzim Gulášfest, hrála na něm Kapela starých časů. Z akce jsou na stránkách obce zajímavé fotky.

Na jedné z nich jsi s kuchařskou zástěrou a vařečkou. Byla to jen póza nebo skutečně umíš vařit?

Já vařit umím a vařím rád. Vařím mnoho let, vlastně od dětství. S vařením guláše ve velkém (tím myslím několik stovek porcí) mám zkušenosti i z minulosti, kdy jsem s myslivci vařil na několika akcích, například při příležitosti svěcení kříže.

Blíží se Vánoce a dobrý kuchař se prý pozná i podle toho, jak umí navařit na štědrý večer.

Tradičně vařím každoročně štedrovečerní menu. Naprostou klasiku: rybí polévku, bramborový salát a smaženého kapra. Dělam to už mnoho let s tím, že ta polévka je specialita, která se u nás doma vaří opravdu jen o Vánocích a celá rodina se na ni těší. Dělam polévku jako rybí vývar se zeleninou, lehce zahuštěný světlou jíškou a podávaný s krutony.

Těšíš se na Vánoce? Co znamená pro Tebe jako dospělého muže?

Je to pro mě nádherné období roku. Těším se na ně. Mám rád na Vánocích

tu nezaměnitelnou vůni. Vánoce provoněné cukrovím. Manželka je vynikající cukrářka, takže umí péct krásné kousky lahodící oku i chuti. Každý rok dělá víc jak deset druhů výborného cukroví, které umí nádherně nazdobit. Já jsem zmínil vůni cukroví, stromečku, svíček a to je něco, na co se opravdu moc těším. Ale hlavně se těším, že se na Vánoce sejdeme jako rodina. I když jsou děti už velké, tak se pořád na Štědrý den scházíme a to pro mě znamená moc.

Když jsme se přistěhovali do Prušánek, velmi mě zaujala tradice vánočního koledování u stromu na Štědrý den. Ty jsi tam důležitá osoba, protože hraješ s Kapelou starých časů. Jak tato tradice vznikla?

Tato tradice je tady už mnoho let. Myslím, že koledy původně hrál a zpíval Nechorbend společně s mužáky. Před čtyřmi lety jsme byli osloveni my, jako kapela, a je to pro nás velký svátek. Je to velice milá půlhodina. Je úžasné, že lidi neváhají obětovat porci nejsvátečnějšího času v roce a jdou se potkat, jdou si zazpívat a k tomu si dají

štamprličku... Je to bezva.

Kdybys měl možnost napsat Ježíškovi, co bys napsal pro sebe a co pro Prušánky?

Pro Prušánky je to jednoznačné. Je to dáno tím mým oblíbeným sloganem „Za přátelské Prušánky“. A já bych opravdu přál Prušánkám, aby se staly obcí přátelskou. A to nejen navenek, což umíme, ale i uvnitř, což nám zatím úplně nejde. A já bych rád, aby nám to začalo jít a abychom se o to chtěli všichni zasadit.

A pro sebe? Co se týká materiálních dáreků, já nic nepotřebuji. Pro mě největším dárkem je, abychom byli všichni zdraví, šťastní a abychom se rádi potkávali. Mně udělá radost i jen nějaká drobnost a může to být i věc, která nic nestojí. Třeba jen to, že na tom někdo dělal vlastníma rukama a dělal to ze srdce.

Tak ti za sebe i další spoluobčany přeji klidné, pohodové, rodinné a příjemnými vůněmi, světlem a požehnáním naplněné Vánoce.

Mgr. Helena Hájková

VÝSLEDKY KOMUNÁLNÍ VOLEB

do Zastupitelstva obce Prušánky konaných ve dnech 10. a 11. října 2014

1. Nezávislí s celkovým počtem hlasů	4 007
2. Sdružení nestraníků s celkovým počtem hlasů	2 896
3. Česká strana sociálně demokratická s celkovým počtem hlasů	2 334
4. Komunistická strana Čech a Moravy s celkovým počtem hlasů	1 629
5. Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová s celkovým počtem hlasů	1 612
6. TOP 09 s celkovým počtem hlasů	694

Do Zastupitelstva obce Prušánky byli zvoleni tito kandidáti

Volební strana č. 2 – Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová

1. Tomáš Šmíd	počet hlasů	197
2. Josef Esterka	počet hlasů	177

Volební strana č. 3 – Nezávislí

1. Lubomír Zahradník	počet hlasů	406
2. Petr Zálešák	počet hlasů	334

3. Josef Hromek	počet hlasů	304
4. Luděk Košut	počet hlasů	302
5. Lenka Tlachová	počet hlasů	269

Volební strana č. 4 – Sdružení nestraníků

1. Jan Nosek	počet hlasů	316
2. Lubomír Kamenský	počet hlasů	266
3. František Hnidák	počet hlasů	253

Volební strana č. 5 – Česká strana sociálně demokratická

1. Luďka Trechová	počet hlasů	267
2. Stanislav Stanec	počet hlasů	224
3. Václav Trecha	počet hlasů	184

Volební strana č. 6 – Komunistická strana Čech a Moravy

1. Tomáš Kremr	počet hlasů	228
2. Radek Dryšl	počet hlasů	212

Na ustavující schůzi nového zastupitelstva, konaného dne 4. 11. 2014, Zastupitelstvo obce zvolilo a v souladu s § 84 odst. 1, písm. 1) Zákona č. 128/2000 o obcích v platném znění a schválilo:

starostou obce Ing. Lubomíra Zahradníka

místostarostou obce Jana Noska

další členy rady obce Petra Zálešáka, Ing. Josefa Hromka, Mgr. Ludku Trechovou

předsedou kontrolního výboru Ing. Tomáše Kremra

další členy kontrolního výboru Ing. Ludka Košuta,

Ing. Františka Hnidáka

předsedou finančního výboru Josefa Esterku

další členy finančního výboru Ing. Radka Dryšla, Ing. Lubomíra Kamenského

Nové Zastupitelstvo obce

foto P. Omelka

POPLATKY V ROCE 2015

Poplatky za TKO a stočné se začínají se vybírat od středy 7.1.2015

Výše jednotlivých poplatků:

* TKO 400,- Kč/os/rok
– zůstává nezměněn, splatnost do 28.2.2015

* Stočné 730,- Kč/os/rok
Tato cena bude schvalována Zastupitelstvem obce na schůzi Zastupitelstva dne 17.12.2014. Ceník bude poté vyvěšen na úřední desce.

Poplatky za hrobová místa a Nechory se budou vybírat od dubna.

* Hrobové místo:
Jednohrob 765,- Kč/10 let
dvojhrob 1530,- Kč/10 let

Všem nájemcům, kterým v roce 2015 vyprší desetiletá nájemní smlouva, bude zaslána výzva k zaplacení.

* Nechory – před placením vodného (množství odebra-

né vody plus pronájem vodoměru 70,- Kč) a stočného si nejdříve zjistěte stav na vašem vodoměru.

Platit můžete i složenkou nebo z účtu, veškeré info najdete na stránkách obce: <http://www.obecprusanky.cz/obecni-urad/mistni-poplatky.php>. Nezapomeňte vždy uvádět variabilní symbol (ten určuje, za co platíte) a také specifický symbol (číslo domu nebo sklepa, aby mohla být platba započítána správnému plátcí). Pokud budete tímto způsobem chtít zaplatit i Nechory, nahláste telefonicky nebo e-mailem stav svého vodoměru a my vám sdělíme výši platby.

Vývoz odpadu:

Tříděný odpad poslední vývoz v tomto roce:

úterý 23.12.2014
první vývoz v novém roce: úterý 6.1.2015

TKO poslední vývoz v tomto roce: středa 24.12.2014
první vývoz v novém roce: středa 7.1. 2015

Z činnosti ZŠ

První čtvrtina školního roku je za námi...

Není to tak dlouho, co jsme představovali naše nové kolegyňe a kolegu, změny, které proběhly v rámci příprav na nový školní rok a už máme čtvrtrok za sebou.

V posledním zpravodajovém vydání jsem se zmiňovala o nejbližších akcích, které nás čekají a mezi ně patřila návštěva Ekocentra Trkmanka ve Velkých Pavlovicích. Naši třetíci zde prověřili prostředí a nabídku výukových programů. A jak se zdá, toto centrum uspělo – chystají se sem další třídy a dokonce si domlouvají výukový program s přenocováním. O návštěvě Trkmanky se dočtete více v samostatném příspěvku p.uč.L.Trechové a její třídy.

Je dobrou tradicí na naší škole vyhodnocovat třídy, které nejlépe třídí odpad. Za minulý školní rok na vítězství dosáhla letošní 5. třída pod vedením třídní uč. M. Konečné. Jejich odměnou byl výlet do Mikulčic se zaměřením na přírodní prostředí a archeologický průzkum. Obojí je součástí výuky v 5. ročníku – v rámci přírodovědy a vlastivědy. Více o výletu v samostatném článku třídy.

Do stejného tématu bychom mohli zařadit exkurze šesťáků do úpravny vody v Moravské Nové Vsi a sedmáků společně s ekotýmem do Hostětína (vesnice s výrazným ekologickým zaměřením). Obě exkurze zařizovala a provázela p.uč. M. Kurková jako náš koordinátor environmentální výchovy. Moc jí za všechny tyto aktivity děkuji. Aktuálně se zabýváme úpravou jak školní, tak i školkové zahrady. V mateřské škole bychom rádi vybudovali učebnu v přírodě a zásadně upravili využití stávající zahrady. S plánováním úprav nám pomohla odbornice z ekocentra Lipka Brno p. Dana Křivánková. V budoucnu by měly děti na zahradě najít nejen drobné ovoce, ale mít i možnost něco si vypěstovat a pozorovat rostlinná i živočišná společenstva. Věřím, že v případě potřeby se najdou ochotní rodiče a s úpravami nám pomohou.

V říjnu proběhl další ročník štafetového Běhu Boba Zháňala v Hruškách. Pořadatelem je tradičně hrušecká základní škola, kam chodí děti do 1. - 5. třídy. Proto je tento závod zaměřen pouze na závodníky z I. stupně. Po řadě 6. míst a po loňském 4. místě se nám v letošním závodu konečně podařilo dostat se „na bednu“! Konečně 3. - bronzová příčka - (i když to dlouho ukazovalo na stupínek vyšší). Podle dosažených časů se tento závod rok od roku běhá rychleji a tak výkon závodníků zasluhuje ocenění. Moc děkuji všem našim běžcům za vzornou reprezentaci a krásný výsledek. V průběhu listopadu se naši starší hoši zúčastnili okrskového kola ve florbalu ve sportovní hale v Dolních Bojanovicích. Prostor této haly je mnohem větší než naše tělocvična, tak se našim florbalistům moc nedařilo pokrývat celý prostor a ke konci chyběla kondice. Nejspíš to bude chtít tvrdší trénink, ale každým startem se sbírají další zkušenosti. Držíme palce do příštích utkání.

V polovině listopadu se naši druháci vypravili do místní knihovny na besedu. Po jejich pasování na čtenáře na konci 1. třídy to byl další krůček k tomu, jak rozvíjet jejich vztah ke knížkám a četbě vůbec.

V rámci naší spolupráce se Sdružením rodičů a přátel dětí a školy proběhlo v polovině října plenární shromáždění ve školní jídelně. Předsedkyně sdružení, p. Jana Flajžíková, seznámila přítomné rodiče a pedagogy se zprávou o činnosti v průběhu roku, s hospodařením a s navrženým novým výborem, který se ujme svého úkolu od dalšího školního roku. Byli zde také rodičovské veřejnosti představeni noví učitelé – Mgr. Žaneta Častulíková a Mgr. Pavel Janeček. Po tomto shromáždění následovaly konzultace pro rodiče v jednotlivých třídách. Pedagogická rada ke zhodnocení I. čtvrtletí proběhla 13. listopadu.

Po loňských zkušenostech s výukou anglického jazyka obohacenou o rodilé mluvčí a zejména letní „příměstský tábor“ Summer Camp, připravuje se již další letní tábor. Měl by proběhnout 20. - 24.7.2015. Pokud by se vám zdálo dobré a užitečné dětem tuto aktivitu zajistit, rezervujte o prázdninách tento termín na anglický tábor v areálu naší školy. Ten loňský se docela vydařil!

Své tradiční focení – Můj první školní rok – mají za sebou naši prvňáčci. Věřím, že všem rodičům, prarodičům i dalším příbuzným udělá radost hezká fotografie malého školáka. Myslím, že každý z nás má takovou památeční fotografii a připomíná si tak své školní začátky.

Od samého začátku školního roku se také samozřejmě naši učitelé dále vzdělávají. Jedná se o jazykové kurzy anglického jazyka, počítačové kurzy, semináře zaměřené na výchovné poradenství, na práci s talentovanými žáky a také vzdělávací akce pro vedení školy (i-EPIS –systém elektronického zjišťování ČŠI, školení BOZP a PO, licencování programů pro PC...).

1. prosince navštívila 8. a 9. třída představení anglického divadla v Hodoníně (představení v angličtině). Ve čtvrtek 4. prosince proběhla na kulturním domě beseda s autorem dětské literatury, která byla zaměřena na čtenáře ze 4. - 6. Třídy. V podvečerních hodinách se sešli rodiče našich vycházejících žáků a výchovnou poradkyní a pak i zástupci středních škol.

Ráda bych vás, kteří rádi tvoříte nebo se chcete nechat inspirovat, pozvala na adventní odpoledne s tvořivými dílničkami, které se uskuteční v neděli 14.12. Přijďte se příjemně naladit. Jste srdečně zváni!

Závěrem bych chtěla všem popřát klidný předvánoční čas bez zbytečného chvatu a shonu. Vždyť čas strávený společně s našimi nejmilejšími je tím největším darem. Do nového roku pevné zdraví, dobré vztahy v rodinách, na pracovištích i mezi námi v naší obci, spokojenost a Boží požehnání.

Alena Kristová

CESTA ZA FERDOU...

Děti 3. třídy čekal hned v září zajímavý výlet. Rozjely se za Ferdou Mravencem Ondřeje Sekory. Víte, kde Ferdu našly? Ferda na děti čekal v Ekocentru Trkmanka ve Velkých Pavlovi-

cích. Děti si během dopoledne zahrály na mravence a hledaly se podle čichu. Pozorovaly mravence v domácím mraveništi a zjistily spoustu nových informací o jejich životě. Také brzy dokázaly

kreslit jednotlivé části těla a všimaly si i drobných detailů. Zajímavou aktivitou byla hra, kdy se děti staly mravenčími kuklami a vzájemně se omotávaly pruhy měkké látky. Na Trkmance se děti seznámily s kníž-

kou Ferda Mravenec Ondřeje Sekory, která se stala v tomto školním roce jejich mimočítankovou četbou. Do školy jsme si přivezli krásná papírová mravenišť s nakreslenými a nalepenými vajíčky, larvami i kuklami, které do mraveniště patří. Abychom mohli mravence pozorovat i ve třídě, půjčil nám Honzík Šimek své domácí mraveniště. Do připravené plastové krabice jsme nastěhovali mravence a staráme se o ně.

Děkujeme paní Weissbergerové a paní Blechové za doprovod na Trkmanku a těšíme se nejen na nové příběhy o Ferdovi, ale i na další zážitky, které nás ve třetí třídě čekají.

Děti 3. třídy a Ludka Trechová

VÝLET ZA ODMĚNU

My, žáci 5. třídy, jsme se celý rok snažili a sbírali jsme body ve školní soutěži ve třídění odpadu. Odměnou pro vítěze byl třídní výlet. A tak jsme spojili příjemné s užitečným a rozhodli jsme se pro exkurzi do nedalekých Mikulčic.

Po příjezdu jsme jako první šli na prohlídku expozice. Ta byla velmi zajímavá. Nejvíce se nám líbily šperky a gombíky, kterými se dříve lidé zdobili. Viděli jsme také základy kostelů a kostry mužů, žen a také dětí. Druhým stanovištěm byl tábor Velkomoravanů, kde jsme se dozvěděli, jak se tehdejší lidé oblékali, jaké nádoby používali a hlavně s jakými zbraněmi bojovali. Nejzajímavější byla ukázka,

jak takový boj probíhal. Potom jsme se za vydatného deště přesunuli na krátkou besedu s archeologem a na dalším stanovišti jsme si mohli vyzkoušet, jak dříve lidé rozdělávali oheň, jak se dělala mouka (obojí byla velká dřina!), a také psaní (nebo spíš rytí) na voskové tabulky a šití. V závěru výletu došlo i na opékání špekáčků – a táborák v dešti, to jsme ještě nezažili. Ale většina z nás to stejně nevydržela a snědla ho syrový. Ale i tak chutnal výborně.

I přesto, že nám počasí vůbec nepřálo, se nám výlet líbil, a těšíme se na další akce, které s třídou podnikneme.

*Žáci 5. třídy Viktorie Kovárová, Denis Kovačič,
Klára Hunkařová*

ENVIRONMENTÁLNÍ VÝCHOVA - NAŠE EKOŠKOLA

V loňském školním roce se nám podařilo obhájit titul Ekoškola. Je to již náš třetí titul. Další obhajoba bude sice až za čtyři roky, ale to pro nás není žádný důvod k nicnedělání. Na letošní školní rok jsme si s Ekotýmem vymysleli další zlepšováky. Prvním je vylepšení prostředí na našich WC. Možná si říkáte, že to je snad úplně zbytečná věc. Ale omyl! To byste nevěřili, kolik času stráví naši žáci právě v tom-

to prostoru. Je to výborné místo na pokec, na sdělování zcela důvěrných informací, na ohodnocení oblečení, no a také prima místo na nějakou tu lumpárnu. Tak proč tam nemít pěkně? Paní ředitelka nám slíbila, že nechá plechové dveře odborně natřít jako podklad pro naši tvorbu. My vytvoříme návrhy, vybereme ty, které se nám budou líbit, a pustíme se do práce. Jak se nám to povedlo, určitě uvidíte na

našich webových stránkách.

Dalším úkolem je úprava naší školní zahrady. Pozvali jsme si odborníci na slovo vzatou. Přijela se na naši zahradu podívat paní Dana Křivánková s kolegyní z Lipky Brno. Poradila nám, jaké úžasné věci můžeme na zahradě vybudovat. Už nyní se těšíme, jak se do toho dáme. Elán a chuť nám určitě nechybí.

Za Ekotým M. Kurková

EKOOLYMPIÁDA

V letošním školním roce jsme se opět zúčastnili Ekolympiády ve Strážnici. Tamní gymnázium pořádalo 1. října již osmý ročník této vědomostní soutěže. Zúčastnili se jí naši tři žáci: Gabriela Křivánková ze šesté třídy, Hana Lacová ze sedmé třídy a Vojtěch Pospíšil z osmé třídy. Úspěch se nám tentokrát trošku vyhnul. Skončili jsme na sedmém místě. Ale to nás nemohlo odradit. Účastníci získali nové poznatky, vyzkoušeli si něco nového, nabrali zkušenosti. A to všechno určitě zúročí v příští Ekolympiádě. Soutěž nás všechny bavila a to je hlavní.

SEDMÁCI NA EXKURZI V HOSTĚTÍNĚ

Ve čtvrtek 20. listopadu nastoupila naše sedmá třída posílená o členy Ekotýmu z druhého stupně do autobusu a vydala se na návštěvu ekologické vesničky Hostětín. Je to malá vesnice s 240 obyvateli, ale mají tam zajímavé věci k vidění. Navštívili jsme centrální kotelnu na štěpku, která vytápí téměř všechny domácnosti ve vesnici. Odpadní vodu zde čistí kořenová čistička a dělají tam skvělé mošty

v místní moštárně. Zde zpracovávají jablka z blízkého okolí, která nejsou chemicky ošetřovaná. To znamená, že jsou to biomošty. Dostali jsme na ochutnání jablečný mošt. To byla dobrotka! Po skončení programu jsme zaútočili na prodejní pult a mošty nakoupili i domů. Exkurze se nám líbila, dozvěděli jsme se zajímavé věci a viděli zase něco nového.

M. Kurková

Z naší školičky

„Nastává opět ten kouzelný čas,
po roce Štědrý den už je tu zas.“
Už jsou tu Vánoce, tak jako loni,
jedlička v pokoji lesem zas voní.
Stromeček pěkně si nazdobíme,
vánoční krásou se potěšíme.
Tichouňký večer, sníh poletuje,
Ježíšek dárky všem naděluje.
Snad dal je i do školky pod stromeček,
čekáme už jenom na zvoneček.

Samozřejmě, že Ježíšek nezapomene na školku. Vždyť už od poloviny listopadu se „píší“ dopisy a kreslí obrázky pro Ježíška. Podle množství dopisů si myslím, že se asi všechna přání nevyplní, protože to by musel začít nosit už od září, aby to všechno stihl, ale vždycky k nám do školky přinese spoustu dárečků do každé třídy. Ten, kdo někdy prožil takové to „těšení na Ježíška“ spolu se svými dětmi, si jistě dokáže představit, jaké zážitky s sebou Vánoce do každé školky přináší. Není to pouze posezení u stromečku a rozbalování dárečků, ale i čas příprav, který z těchto svátků dělá to nejkrásnější období roku. Proto se personál školičky každoročně snaží o to, aby v dnešní uspěchané době byla naše školka oázou klidu a pohody, a předvánoční čas plný očekávání, naděje a rozzářených dětských očí v ní plynul bez stresu a spěchu, v duchu lidových tradic a zvyků našich předků a děti prožívaly naplno vše, co k tomu patří. A co patří k těm pravým tajuplným Vánocům? Ozdobený stromeček, světla svíček, čerstvě napadaný sníh, pohádky, vůně cukroví a jmelí, ale také láska, porozumění a štěstí, že je vždy po boku někdo, s kým se můžete o to všechno podělit.

A teď ještě něco pro váš úsměv.

Ondrášek H. „Paní učitelko, víte čeho sem se naglgal v Chorvatsku? No přece té slané vody a hned třikrát.“

Terezka V. „Našim dvojčátkům se ztratila kočka Tygříce. Ona asi chtěla najít svého lida, kde se narodila.“

Klárinka Č. „Paní učitelko, my sme byli na houbách a tá jedna byla jedovatová.“

Uč. „Děti, co byste si přály od Ježíška?“

Sárinka M. „Já dinosaura, princeznovské zlaté šaty a střevíčky a mamince a tatínkovi pyžama, protože oni mají málo pyžam.“

Ondrášek H. „Já sem ještě

nepsal Ježíškovi, ale chtěl bych lego dobro a zlo. Zlo má 3 tanky a dobro samé pistole. Mamince by mohl přinést nějakou holčičí hru a tatínkovi džíny.“

Adélka H. „Chtěla bych opravdickou kočku, prstýnek s červeným kamínkem, mamince by mohl přinést sto peněz a tatínkovi vrtulník.“

Davídek K. „Mně přinese plavacího robota a pluh, protože já budu orat na dvoře.“

Víteček S. „Já bych chtěl násypník, abysme ho mohl dát na modráka.“

Uč. „A co to je ten modrák?“

Víteček: „Zeleňák.“

Uč. „Děti jak vypadají piráti?“

Adélka H. „Mají černý klobouk, černé oblečení a kulatou tečku na oku, aby viděli na námořníky jenom jedním okem.“

Ondrášek H. „Kdyby se potopili to by bylo žůžo, sebrali bysme jim ten poklad.“

Uč. „Jak to asi vypadá ve vesmíru?“

Adrianka M: „Když tam pojedem, tak tam budem potmě.“

Víteček S. „No já sem viděl, že tam letěl Miky do toho vesmíru, aby našel hvězdičky. A oni byly ve skříní. A byl tam Měsíc a Mars a ještě jedna pani. To bylo totiž na Vojtíškovém počítači.“

Ondrášek H. „A jsou tam mimozemšťané, jsou zelení a mají jedno oko.“

Martínek K. „No můžou být i žlutí, ale hlavně prťaví.“

Krásné usměvavé Vánoce a všechno nejlepší v novém roce přejí děti a zaměstnanci MŠ.

Radka Šůrková

Z naší knihovny

Milí čtenáři i ostatní návštěvníci knihovny, tři měsíce od vydání posledního Zpravodaje uplynuly jako voda a máme tu zimu a krátký čas do Vánoc. Co se událo za tu dobu v knihovně? Stále probíhají besedy s dětmi, ať už jsou to obě třídy předškoláků, nebo nedávno 2. a 3. třída ZŠ. Povíдали jsme si na téma podzim, pohádky a zima a vánoční období. Když se na závěr zeptám dětí, zda chtějí chodit do knihovny, všechny nadšeně vykřikují, že ano. Oslovuji tudíž všechny rodiče - kujme železo, dokud je žhavé. Posílám proto po dětech povídaní, které vám mají odevzdat a všichni svatosvatě slibují, že tak učiní a začnou sem chodit.

Zvu všechny rodiče i malých dětí – přijďte se podívat nezávazně do knihovny i s nimi, podívejte na nějakou knížku, kterou jim můžete přečíst, děti mezitím zjistí, že se tu nachází mimo knížek i hračky všeho druhu, nebo že si tu mohou malovat.

Právě pro tyto menší děti bych ráda po novém roce pořídila dva tématické kufříky a to Lidské tělo a Světem zvířat. V kufříku se obvykle nachází kniha, omalovánky, pexeso,

hračky a podobné věci k danému tématu. Kufřík si může pro dítě zapůjčit jen dospělý čtenář, tzn. nelze ho půjčit přímo dítěti.

Ve čtvrtek 4.12. se na KD uskutečnila beseda pro žáky 4., 5. a 6. třídy, spisovatele Jana Svitáka s názvem "Hlavně ne knihu". Jak sám autor říká, "jedná se o vtipnou čertovskou literární antikampaň, kde zábavným způsobem budu motivovat děti ke čtení a zároveň jim vysvětlím, proč je kniha lepší dárek, než třeba svetr, nebo ponožky".

A nejlepší zpráva na konec. Vedení obce schválilo rozpočet na nové knihy na příští rok ve výši 65 000 Kč. Dosavadní částka činila 30 000 Kč. Pro zajímavost – za tuto částku se v r. 2012 nakoupilo 175 knih, v r. 2013 to bylo 188 knih. Takže zvu do knihovny všechny stávající i dosud váhající potenciační čtenáře – přijďte, přibudou nové zajímavé knihy a rozšíří se celkově nabídka knih o žánry, které byly dosud trochu v pozadí.

Tímto chci obci za všechny čtenáře poděkovat. Přeji Vám příjemné prožití svátečních dnů.

Vaše knihovnice Milena Hromková

ZPRÁVIČKY Z FARNOSTI

V rámci katolické církve existují různé tzv. „duchovní proudy“ nebo hnutí. Jedním z takových hnutí je také Schönstattske hnutí, které sice vzniklo v Německu, ale je dnes rozšířeno po celém světě. Proč to zmiňuji? Někteří z farníků jsou členové a sympatizanti tohoto hnutí a letos probíhaly v říjnu oslavy 100 let od jeho založení. Jedna z farnic měla možnost se zúčastnit těchto oslav přímo v Schönstattu a jeden z farníků zase v Římě, kde tyto oslavy pokračovaly, a kde se také při audienci mohl setkat s papežem Františkem. Určitě tam mysleli také na celou farnost.

V sobotu 18. října se několik dětí a dospělých zapojilo do celosvětové dětské modlitby růžence za mír. Modlitba proběhla v kapliče a děti při ní poskládaly růženec z kaštanů.

V listopadu proběhly ve farnosti volby do ekonomické a pastorační rady. Byli zvoleni zástupci z řad farníků, kteří

budou pomáhat p. faráři jak v ekonomické, tak v pastorační oblasti, kdy je potřeba řešit různé problémy, organizovat různé aktivity tak, aby farnost pokud možno dobře fungovala a byla živým společenstvím věřících.

V době adventní k nám již podruhé zavítalo rodinné trio Marián & Úlety z Velkých Bílovic, které nás 7. prosince potěšilo svým hudebním vystoupením. Dobu adventní mají také děti spojenou s nošením lampiček v průvodu, které září na začátku mše svaté v kostele ponořeném do tmy. Světelný průvod z kostela ke kapliče proběhne také 8. prosince na jeden významný mariánský svátek.

Jistě se děly i další drobné události, ale koho by bavilo číst dlouhé články. Všem přeju radostné a požehnané vánoční svátky.

Za farnost Jitka Omelková

NEJKRÁSNEJŠÍ SVÁTKY

Pro většinu lidí jsou Vánoce nejkrásnějšími svátky v roce. Jsou to dny, na které se těšíme. Vánoční dny mají zvláštní atmosféru štěstí a rodinné pohody. Jsou spojeny s mnoha tradicemi a zvyky. Doprovází je dobré jídlo a radost z dárků, betlém, koledy, ozdobený vánoční stromek.

Štědrý den nám dává znovu prožít to, že Bůh byl tak štědrý k nám lidem a poslal nám svého Syna, který se stal člověkem a narodil se v Betlémě na začátku našeho letopočtu, aby nás zachránil. Tuto Boží štědrost symbolicky prožíváme vánočními dárky, které mají skutečně původ od Ježíška, protože bez něj by nebyly. Zvyk dávat dárky je starý jako lidstvo samo. Je to projev přátel-

ství, lásky nebo úcty. Ještě v 19. století však nadílka nebyla tak bohatá a dárky měly spíš symbolický význam. Děti dostávaly jablíčka, ořechy, drobnou hračku, výjimečně něco na sebe.

Dárky nacházíme pod vánočním stromkem. To je však poměrně nová záležitost. První stromky se objevily v Německu v 16. století a říkalo se jim zimní máje. Do naší vlasti pronikl ten-

to zvyk až během 19. století. Zdobily se původně jablíčky, ořechy, svíčkami, perníčky. V křesťanství je strom znamením stromu v ráji a také stromu kříže.

Než se jde ke stromečku, napřed společně povečeříme. Slavnostní večeře začínala, když na obloze vyšla první hvězda. Před večeří se všichni společně pomodlili, poděkovali za všechno dobré a prosili o požehnání do příštího roku. Často bylo součástí modlitby i přání, aby se všichni zase ve zdraví sešli o příštích Vánocích a modlitba za ty, kteří z rodiny zemřeli a už tu s námi nejsou. Na stůl neodmyslitelně patří kapr. Původně to bylo postní jídlo, protože v jižních krajích to bylo jídlo nejchudších lidí a protože na velké svátky se křesťané vždy připravovali postem, aby je s užitekem prožili.

Po večeři a rozbalení dárků se chodí na „půlnoční“. Atmosféru Vánoc podbarvují i typické písně této doby - koleďy. Možná vás překvapí, že nejznámější koleďa „Narodil se Kristus Pán“ má původ už ve 13. století a „Nesem vám noviny“ nebo „Půjdem spolu do Betléma“ je z 16. století.

A kdy se začaly stavět doma betlémy? V roce 1223 slavil sv. František z Assisi v Grecciu bohoslužbu u jeslí se živými lidmi i zvířaty. Dodnes se na některých místech 25. prosince dělá tzv. „živý betlém.“ Od 16. století se rozšířil zvyk vystavovat jesle v kostelích. A protože Josef II. tento zvyk zakázal, přesunulo se jeho užívání do rodin a lidé

si začali stavět betlémy doma. Betlém připomíná události Kristova narození názorným způsobem, často zasazeným do našeho prostředí, aby bylo zřejmé, že i pro nás, žijící v tomto kraji a v této době, se Kristus narodil. Lidové betlémy představují často celá města nebo vesnice s množstvím figurek, které znázorňují lidi z doby, kdy betlém vznikl, v dobových oděvech a s věcmi, které používali (řemeslníci, ponocný, hudebníci, zvířata...) Můžeme se setkat s betlémy různých velikostí, od maličkých ve skořápce oříšku až po velké – náš největší, slavný pohyblivý betlém je Třebechovický, který měří 7x3x2 metry, má 373 figur, 2 000 ručně vyřezávaných částí. Figurky bývají z různých materiálů – nejčastěji dřevěné nebo papírové,

ale také keramické, skleněné, látkové, z kukuřičného šustí, vizovického pečiva, perníku atd. V centru je umístěn chlév s jesličkami, Marií a Josefem, v pozadí stojí osel a vůl. Obvykle vlevo jsou figurky klanících se pastýřů přinášejících dary a zprava přicházejí tři králové. Nad chlévem visí betlémská hvězda a vznáší se anděl. Bývá zde i nápis: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“

Dnešní svět je plný neklidu a nepokoje. Toužíme po pokoji. Když se dovedeme ztišit, pozorně se dívat a naslouchat, objevíme jiný svět, otevřou se před námi nové obzory. Přejí nám všem, abychom byli lidmi dobré vůle, lidmi pokoje – a to po celý rok.

Vít Hába, farář

Kalendář akcí:

24.12.	dopoledne roznášení Betlémského světla prušáneckými skauty
24.12.	od 14 hodin otevření kostela k nahlédnutí jesliček
3.1.2015	Tříkrálová sbírka

Mše v období mezi Vánoci a Novým rokem:

24.12.	22:00	hodin půlnoční mše
25.12.	10:00	mše svatá
26.12.	10:00	mše svatá se Štěpánskými koledníky
28.12.	10:00	mše svatá
31.12.	17:00	mše svatá – poděkování za uplynulý rok
1. 1.	10:00	mše svatá

Z ČINNOSTI SKAUTU

Jako každý rok, tak i letos, se mohly děti těšit na tradiční drakiádu na louce za kostelem. Letošní počasí sice bylo bez sluníčka a nebe plné mraků, vítr nám ale přál, a proto se vznesly téměř všichni draci a to i jak kupování, tak i ručně vyrobení. Nejkrásnější draci byly odměněni diplomem a dárečky. Děkujeme za hojnou účast a příští rok se na Vás znovu těšíme.

Skauti Mikulčice

Jaký byl podzim ve skautském oddílu Cor Dare?

Podzim už pomalu končí a blíží se Vánoce. Co se od začátku školního roku dělo u nás v oddílu? To vám ve svých článcích prozradí holky!

Co se schůzek týká, je letošní novinkou družinka, určená pro malé slečny zhruba od pěti let. Tyto schůzky jsou dlouhé „pouze“ hodinu na rozdíl od klasických hodin dvou. Originální program pro ně vytváří zkušené vedoucí. Pokud tedy víte o nějaké malé slečně ze svého okolí, kterou by to mohlo zajímat, neváhejte ji za námi přivést!

Ráda bych též připomenula časy všech schůzek, na které můžete děti stále posílat. Nováčkům jsme otevřeni po celý rok!

Kategorie

mladší světlušky (5-7 let)
starší světlušky (8-10 let)
skautky (od 11 let)
mladší vlčata (6-8 let)
starší vlčata (8-11 let)
Skauti (od 12 let)

Den schůzky

sobota 16:00-17:00
sobota 17:00-19:00
pátek 17:00-19:00
úterý 16:00-18:00
sobota 16:00-18:00
sobota 18:00-20:00

Závěrem bych Vám chtěla za celý oddíl popřát příjemně strávené Vánoce a mnoho štěstí v novém roce.

Marie Hlaváčková, vedoucí oddílu

Výprava do Podivína (8. – 9. 11.2014)

Jako každý rok, tak i letos se uskutečnila podzimní výprava. Tentokrát nás provázel příběh Pána prstenů. Zavedl nás třeba do Lednice, kde jsme našli své prsteny a posléze jsme je museli ubránit při bitvě se skřety. Také jsme si vyzkoušeli lezení po horolezecké stěně, zahráli jsme si mnoho stolních her a nakonec jsme museli znovu odrazit útok skřetů.

Přestože bylo deštivé počasí, výprava se nám vydařila a užili jsme si spoustu zábavy a dobrodružství.

Michaela Lacová

Slibová výprava v Ratíškovcích (12.-14.9.2014)

Leh a vztyk, leh a vztyk, pozor! Téma téhle výpravy bylo: Vojenský výcvik. Přísná pravidla nebyla výjimkou. V pátek odpoledne jsme se s holkami sešly u točny, nasedly do autobusu a jely směr Ratíškovice. Když jsme dorazily, tak jsme se ubytovaly v místní klubovně. Potom jsme se seznámily s pravidly, a bylo nám nakázáno, abychom přísně střežily skautskou vlajku. Zbytek dne jsme strávily hraním her a soutěží, při kterých jsme se velmi pobavily.

Další den jsme zjistily, že nám ukradli vlajku. Naštěstí jsme našly šifry, které se nám podařilo rozluštit, a díky tomu se nám podařilo najít vlajku a získat ji zpátky. Ještě

ten den jsme chodily po stanovištích, na kterých jsme se postupně dozvíдалy, proč „slibovat“.

Konečně přišel večer a čas na skládání slibů. Rozdělaly jsme oheň, při kterém jsme sliby složily. První přišly na řadu světlušky a pak skautky. Všem se podařilo složit sliby, tak to bylo potřeba oslavit! Opekly jsme si špekáčky a pak jsme se šly dívat na film.

Poslední den jsme šly na mši svatou, a pak si vydražily věci za nasbírané body, uklidily klubovnu a jely domů. Výprava se nám moc líbila.

Natálie Mrlíková

Ohlédnutí za kulturou a jinými akcemi

SETKÁNÍ SE SENIORY

Setkání se seniory, které pořádá pro naše občany starší sedmdesáti let obecní úřad, se konalo v pátek 3. října. Tradičně bylo nachystáno občerstvení, se kterým nám pomohly paní kuchařky ze školy – ohřály pářečky, uvařily čaj a hlavně – napekly spolu s našimi mladšími seniorkami dobré koláčky, za což jim samozřejmě moc děkujeme. Pan Máté z Prušánek poskytl sponzorský dar v podobě trdelníků, který dostal každý senior a také všechny děti ze školky a z Nechoránku, kteří přišli zazpívat a zatancovat.

Stejně jako loni se losovala tombola, tentokrát ovšem s velkým překvapením. Hlavní cenou totiž bylo trojkolo, které Obec dostala jako odměnu za třídění textilu. Při přemýšlení, komu kolo dát, jsme přišli na nápad vylosovat budoucího majitele mezi osobami

starší sedmdesáti let. A tak jsme také udělali. Šťastnou ruku měla paní Ludmila Šimková, které jsme všichni srdečně poblahopřáli.

Jen pro pořádek: kolo bylo pouze zapůjčeno na dobu, po kterou ho man-

želé Šimkovi budou osobně využívat. Potom bude kolo vráceno na obecní úřad a najde nového prozatímního majitele.

JK

Poděkování

Moc rád bych moc poděkoval panu starostovi Prčíkovi, pracovníkům OÚ a děvčatům ze Svazu senierek za to, jak pěkně odpoledne nám opět připravili a jak hezky se o nás starali. Bohaté pohoštění, příjemná obsluha, vystoupení dětí ze školky a ze souboru – to všechno udělalo z obyčejného pátku krásný den.

Jsmo moc rádi, že se v Prušánkách na nás důchodce nezapomíná. Ještě jednou moc děkujeme a těšíme se na příští setkání.

Za důchodce „nad sedmdesát“ Emil Sukup

JAK PROBÍHAL GULÁŠOVÝ FESTIVAL 2014?

V sobotu 30. října bylo krásné počasí, které přálo této čím dál větší akci. Již od brzkých ranních hodin se všechna družstva snažila si to co nejvíce užít a zároveň pro vás uvařit minimálně sto porcí guláše. Soutěžící byli letos i z Kelčan, ze Sekul, Podivína, Tvrdonic a Týnce a jedno družstvo bylo až z Vídně. Stálíci jsou místní družstva, Velkobílovští myslivci a Klub týraných mužů. Nováčkem letos byla Lamí parta z Prušánek, Hujer Tým z Moravské Nové Vsi, Slíváci z velkých Bílovic a Vemena Snů z Čejkovic.

Výběr z gulášů byl pestrý, mohli jste

ochutnat například pивní, šumavský, kohútí, čertovský, vídeňský Fiaker, zabičkový, zvěřinový, srnčí, vařečkový a samozřejmě výherní lamí.
A který guláš vyhrál? No přece LAMÍ!

Pořadí podle odborné poroty:

1. Místo - lamí guláš, Lama Tým
2. místo - srnčí guláš, Velkobílovičtí myslivci
3. místo - šumavský guláš, Klub týraných mužů

Podle veřejnosti:

1. místo - lamí guláš, Lama Tým
 2. místo - srnčí guláš, Velkobílovičtí myslivci
 3. místo - hasičský vepřový, Hasiči Prušánky
 4. místo - párty guláš, Partička Prušánky
- Doufáme, že bylo z čeho vybírat, že

uvařené pokrmy chutnaly a že hudba ladila vašim uším. Zároveň děkujeme Kapele Starých Časů, Želvímu nervům a skupině Nevers za jejich velmi krásné vystoupení. Také děkujeme všem zú-

častněným družstvům za výborné guláše a na další ročníky se na Vás těší Bar U Sávy a OÚ Prušánky.

*Za organizátory Zdeňka Šimková
foto Jakub Kanta*

TRADIČNÍ PODZIMNÍ VÝSTAVA

se konala od 31.10. do 2.12. a byla trochu jiná, než výstavy předchozí. Byla to výstava vzpomínková a byla věnovaná paní Slavomíře Foretové, která nás bohužel letos v červenci po těžké nemoci opustila.

S paní Foretovou jsme se už na konci roku 2013 domluvily na tom, že by na kulturním domě uspořádala výstavku prací dětí, které vedla ve výtvarném kroužku Výtvarka na půdě, a naplánovaly jsme ji na červen 2014. Na začátku června však paní Foretová přišla, že se necítí úplně nejlépe a že výstava nebude a domluvily jsme se, že když bude vše v pořádku, připraví výstavku na konec září nebo uděláme z dětských prací součást podzimní výstavy, jejíž téma jsem už měla naplánované. Bohužel tu opravdu platilo, že člověk mívá... a potom je všechno úplně jinak.

Bylo mně jasné, že letošní výstava nemůže mít jiné téma než „Slávka Foretová a její děti z výtvarky“. Obrátila jsem se nejdříve na pana Foreta, manžela paní Slávky, jestli by byl tak laskav a zapůjčil nám na výstavu obrázky na skle malované, které představovaly to zvláštní v její tvorbě. Obrázky od dětí z Výtvarky sehnala od rodičů paní Petra Mráková – maminka jednoho z dětí - a spolu s Michaelou Vávrovou pomohly nainstalovat tu část výstavy, která byla věnována dětským pracím. Vystavovaly děti od šesti do jedenácti let:

Barbora Pecúchová, Adéla Maršálková, Kateřina Hosajová, Gabriela Křiváková, Radek Ostržizek, Václav Malhocký, Vítek Ostržizek, Pavel Redek, Martin Řehánek, David Kunis a Jan Mráka. Na výstavě jste mohli vidět nejrůznější techniky kresby a malby, ale i keramické výrobky, z nichž některé děti už bohužel nestihly se svou paní učitelkou dokončit.

Z tvorby Slávky Foretové jste mohli vidět cykly Turecké vojny, Sobotěnka ide, Dostal jsem koníčka sivovranného, obrázky Betlém, Koleda, Z půlnoční; úplně poprvé jste mohli vidět kompletní Vinařův rok – cyklus dvanácti obrázků, který se vztahuje ke každému měsíci v roce a je věnován práci vinaře ve vinici a ve sklepě.

Myslím, že se výstava podařila a že jsme tímto způsobem aspoň maličko uctili památku hodného a nadaného člověka - paní Slavomíry Foretové...

V její práci s dětmi budou pokračovat slečna Michaela Vávrová – ta bude pracovat ve výtvarném kroužku se staršími dětmi od druhé do páté třídy – a paní Marie Řehánková z MŠ se bude věnovat dětem ze školky a prvňákům. Do začátku jste jim pomohli vy sami, na dobrovolném vstupném se totiž vybralo 6.688,- Kč, které převzala Míša a které budou sloužit k pořízení všeho potřebného pro naše malé umělce.

JK

ADVENTNÍ ODPOLEDNE

Adventní jarmark jsme letos poprvé spojili s vepřovými hody, které jsme plánovali udělat už vloni, ale řezníci tehdy jaksi neměli čas ☺.

Už před dvanáctou hodinou se zabíjačkových pochoutek chtějí návštěvníci scházeli před Barem U Sávy, aby si mohli pochutnat na ovarové polévce, ovaru, jelítkách, jitrničkách, tlačence či horkých škvarcích. Buď se najedli venku nebo ve zkušebně pod KD, anebo si jídlo vzali s sebou domů. Zamestnanci Baru U Sávy si tento víkend

pěkně "máklí", ale myslím, že to byla opět velmi vydařená akce.

Někteří ještě stihli nahlédnout i do kulturního domu, kde probíhal adventní řemeslný jarmark a nakoupit něco malého z nabídky moc hezkých výrobků ze šustí, krásných keramických ozdob, větrných dekorací, háčkovaných a šitých výrobků, koření, olejů, dřevěných hraček, výrobků z pedigu a vánočních přáníček a jiných.

V 17 hodin jsme se pak sešli u obecního úřadu, abychom všichni spolu rozsvítili

vánoční stromek a začali tak další tradici v Prušánkách. Stromeček pomohly svým hlasitým voláním „stromečku, svít“ rozsvítit přítomné děti a pak zazněly první letošní koledy a básničky o Vánocích v podání dětí ze školky a z Nechoránku. Všechny děti pak dostaly malou koledu – tedy pokud neodešly dřív, než se začala rozdávat.

Děkujeme všem, kteří se na této hezké chvíli podíleli, a těšíme se za rok na shledanou na adventním odpoledni.

Za OÚ a Bar U Sávy JK

foto P. Omelka

Léto v Nechoránku - Příjemný adventní čas všem!

Opět vás zdravíme my, parta z Nechoránku. Letošní školní rok je pro nás třetí sezónou. I když naše děti by mohly namítnout, že se to na školní roky počítat nedá, protože musí chodit o prázdninách a hned v září je Vinobraní, tak jaképak lenošení v létě. Ale pravda, po vystoupení v Nechorách jsme si malou přestávku udělali, aby bylo kde načerpat síly do další práce.

Letošní dětská škatulata se nám opět mírně zahýbala. Kvůli gymnastice na čas přerušila malá Adélka Horká, nadšená folkloristka a nadějná zpěvačka, a to s velkým zármutkem jak rodičů, tak i kamarádky ze souboru, Simonky Hnátkové. Ale dveře má u nás otevřené, stejně jako vy všichni, kteří po nás pokukujete. Ideální varianta je, pokud s dítětem přijдете na hodinu a sami pak posoudíte, zda ano či ne. Věk, kdy se dítě umí svobodně projevit (obzvláště chlapci), je nejdřív kolem pěti let.

Kdo naopak přišel? Překvapivě kluci.

Letos je jich víc než děvčat, což nebývá u souborů obvyklé a doufejme, že jim - nám to vydrží. Někteří mají v Nechoránku starší sourozence, a tak je jejich nástup jednodušší. Často ale bývají mnohem živější než jejich starší bratři, že Marto Košute a Marto Kremre? Dalším nováčkem je Pavlík Příkryl, který možná na začátku jen doprovodil maminku se sestrou a už s námi zůstal.

Tento první půlrok se ujala většího podílu vedení Bibiana Stávková, která pro děti připravila klasickou hru „Na Luňáčka“. Toto krátké pásmo je oblíbené mezi dětmi napříč generacemi, takže si ho možná pamatují maminky a babičky, ještě z dob Podlužánku. Často patří ke klasikám dětského repertoáru u mnoha souborů. U nás je moc oblíbená část, kdy kluci tahají holky za vlasy – mají to takzvaně v popisu práce.

No a v neposlední řadě se samozřejmě chystáme na Vánoce. Adventní čas je dobou, kdy by se měl každý z nás za-

stavit, utichnout a popřemýšlet. Proto i my s dětmi vánoční koledy necháváme pozvolna plynout, aby se nám pomalu vrývaly pod kůži. Aby byl čas, uvědomit si, o čem to vlastně zpíváme. A které jsme pro vás připravili letos? Některé jste už mohli slyšet při rozsvěcování vánočního stromečku před obecním úřadem. Ty další si přijďte poslechnout a společně s námi zazpívat na Štědrý den, když budeme koledovat na návsi. Přejeme vám klidné a pokojné vánoční svátky

Iva Letochová a Bibiana Stávková

NAŠI SENIOŘI

Při pečení koláčků na besedu se seniory, pořádanou obecním úřadem, jsme dostaly nápad. A byl to dobrý nápad, jak se později ukázalo! Napečeme koláčky, trubičky, naděláme chlebičky a budeme je prodávat na gulášovém festivalu. Bylo to sladké oživení mezi tou hromadou guláše. Tak velký zájem jsme ani nečekali, a proto budeme zřejmě muset příští rok zadělat na koláčky z více litrů. Zájem lidí o naše výrobky nás opravdu moc potěšil.

V ten dušičkový víkend jsme měly akcí víc. Zároveň s gulášfestem totiž probíhala i tradiční podzimní výstava, na které máme vždycky hlídání. Rozdělíme si mezi sebe služby, většinou po dvou osobách a dvou hodinách a dáváme dobrý pozor, aby se na výstavě něco neztratilo nebo nepoškodilo.

Minulý měsíc jsme jeli opět nabrat nové síly do maďarských lázní do Györu. Vždycky se na to moc těšíme a po-

řádě si to užijeme. Vždycky je to pro nás velmi osvěžující a pohodový den.

Poslední schůzku, kterou máme v prosinci, nazýváme „mikulášská“. Společně si zazpíváme, pobavíme se. Letos přijal naše pozvání i nový starosta Ing. Lubomír Zahradník.

S přáním všeho dobrého, hlavně hodně zdraví po celý rok 2015 všem přeji Senioři – Průšánky.

text Květa Kopečková
foto Věra Dřevěná

Koláčky od seniorek na Gulášfestu

Adventní koncert

Ve čtvrtek 4. prosince se v obřadní síni obecního úřadu konal - jako každý rok - adventní koncert Hodonínské smyčcového kvarteta, jehož dlouholetým členem je průšánecký rodák Jan Nosek. Stejně jako on, i my jsme byli překvapeni letošní velkou účastí a ti, kdo přišli, určitě nelitovali, protože koncert byl opravdu moc pěkný. Vstupné bylo dobrovolné, přesto se naskládala pěkná suma dva tisíce korun, kterou starosta obce hned na druhý den předal v mateřské škole jako malý vánoční dárek na nákup hraček našim nejmenším.

JK

Ze sportu

TJ PODLUŽAN PRŮŠÁNKY ODDÍL KUŽELEK

V právě probíhající soutěži se A družstvo ve 3. lize z devíti odehraných kol drží na pěkném šestém místě s počtem 10 bodů. Všechny zatím odehrané zápasy se hrály na kuželnách soupeřů, protože ve Valticích v důsledku zářijových přívalových dešťů se na kuželně objevila spodní voda a poškodila strojnou. Teď je už vše opraveno a nachystáno na naše domácí zápasy. Máme teď hrát 11x za sebou doma, tak snad toho využijeme a posuneme se v tabulce ještě nahoru.

A družstvo: Hosaja Zdeněk, Horák Radek, Zálešák Zdeněk, Zálešák Stanislav, Klečka Zdeněk, Esterka Stanislav ml., Šerák Tomáš a Zálešák Jan.

V krajském přeboru je naše C družstvo z jedenácti odehraných utkání na 7. místě s 12 body a B družstvo je deváté s 9 body. C družstvo odehrálo velmi pěkné zápasy s předními celky soutěže a to s prvním Šanovem doma a pátým Kyjovem u nich. Obě družstva tak překvapivě obraly o čtyři důležité body. U Běčka je to zatím opačně. Ti zase přišli o 3 body s posledním

a předposledním, což je velká škoda. Ale sezona je dlouhá a další body určitě ještě přibudou.

B družstvo: Flamík Pavel, Kristová Alena, Vališ Ladislav, Lauko Jiří, Pálka Michal a Zálešáková Sára.

C družstvo: Šimek Milan, Koliba Petr, Novotný Jiří, Tesařík Martin, Šimek Michal, Šimková Jitka a Fojtík Dominik, který po roku začal znovu hrát a jeho výsledky mezi dospělými jsou velmi dobré.

Dorost je zatím na šestém místě se dvěma body. Jak jsem psal dříve, zatím se seznamují s nástrahami cizích kuželen, kde je to trochu zrádnější než doma, kde to už znají.

Dorost: Slavíková Svatka, Vavřínková Hana, Benada Filip, Švastová Kateřina a Zvědělíková Kamila.

Za kuželkářský oddíl Zdeněk Zálešák.

Více o našem oddíle na stránkách

www.kuzelkyprusanky.cz

Tabulka Krajský přebor

1. TJ Sokol Šanov	11	9	0	2	2610	18
2. TJ Sokol Místřín B	11	9	0	2	2601	18
3. TJ Sokol Vážany	11	8	0	3	2605	16
4. SK Baník Ratíškovice B	11	7	0	4	2633	14
5. TJ Jiskra Kyjov	11	7	0	4	2578	14
6. KK Sokol Litenčice	11	7	0	4	2565	14
7. TJ Podlužan Prušánky C	11	6	0	5	2548	12
8. TJ Sokol Vracov B	11	5	1	5	2482	11
9. TJ Podlužan Prušánky B	11	4	1	6	2536	9
10. SK Kuželky Dubňany C	11	4	0	7	2543	8
11. TJ Sokol Vracov C	11	3	0	8	2512	6
12. TJ Lokomotiva Valtice B	11	3	0	8	2516	6
13. KK Vyškov C	11	2	1	8	2475	5
14. SK Baník Ratíškovice C	11	1	1	9	2471	3

Tabulka: 3. liga

1. SK Baník Ratíškovice	10	7	1	2	3237	15
2. KK MS Brno B	10	6	1	3	3241	13
3. SK Kuželky Dubňany	10	6	1	3	3271	13
4. TJ Sokol Místřín	10	6	1	3	3267	13
5. TJ Slovan Kamenice nad Lipou	10	6	0	4	3323	12
6. TJ Podlužan Prušánky	9	4	2	3	3221	10
7. TJ Prostějov	10	5	0	5	3243	10
8. TJ Centropen Dačice	10	4	1	5	3203	9
9. TJ BOPO Třebíč	10	3	1	6	3218	7
10. TJ Lokomotiva Valtice	9	3	0	6	3208	6
11. TJ Spartak Přerov B	10	3	0	7	3191	6
12. KK Blansko B	10	2	0	8	3216	4

Tabulka: Krajský přebor Dorost

1. SK Baník Ratíškovice B	8	8	0	0	1229	16
2. TJ Sokol Vracov B	8	7	0	1	1248	14
3. KC Hodonín	8	4	1	3	1073	9
4. SK Baník Ratíškovice A	8	3	1	4	1157	7
5. TJ Sokol Vracov A	7	3	0	4	1113	6
6. TJ Podlužan Prušánky	7	1	0	6	1082	2
7. TJ Lokomotiva Valtice B	8	0	0	8	989	0

Napříč Jižní Amerikou

Jak se slaví Vánoce v Latinské Americe?

Zajímá vás, jak se slaví Vánoce v domácnostech za oceánem? Neumíte si představit Vánoce bez kapra a bramborového salátu? Podívejme se nyní společně na vánoční zvyky a tradice v Ekvádoru.

Sněhu se v těchto zeměpisných šířkách opravdu nedočkáte, neboť průměrná teplota se pohybuje okolo 20 stupňů Celsia po celý rok, poměrně častým jevem jsou však bouřky. Iluzi bílých Vánoc se lidé snaží přivodit tím, že zdobí vánoční stromky pomocí vaty nebo pěny ve spreji.

V Ekvádoru žije přibližně 80 % katolíků. Většina rodin se účastní půlnoční mše. Před kostely se pálí eukalyptové větvičky, věřící přinášejí různé keramické postavy Ježíše, které se posléze stanou součástí obrovského betléma. Tato tradice se opakuje rovněž 25. prosince při ranní mši. Zatímco se slavnostně vyzdobená města ponoří do vánoč-

ní atmosféry, farmáři na vesnicích neustávají v práci a Vánoce slaví převážně účastí na mších, dárky si mnohdy nedávají.

V žádném domě nesmí chybět betlém, propracovaný do nejmenších detailů, který mnohdy dosahuje až enormních rozměrů. Bývá mu vyhrazeno zvláštní místo v obývacím nebo jiném pokoji, kde se přijímají hosté. Jeho sestavení se věnuje více pozornosti než zdobení samotného vánočního stromečku.

Vánoční svátky jsou zahájeny 15. prosince, a to svátkem La Novena („zádušní modlitby“), který trvá až do Štědrého dne. Tento čas je určen k přijímání návštěv, zpívání koled a popíjení. Ve většině rodin probíhá před Vánoci losování („secret santa“), kdy si každý z členů rodiny vylosuje jméno jiného člena, jemuž následně koupí dárek. Ekvádorské rodiny jsou dosti početné, a bylo by tudíž velmi nákladné kupovat dárky všem. Těsně před Vánoci obdrží zaměstnanci od svých zaměstna-

vatelů dárkové koše obsahující až patnáctikilového krocana, který se pak konzumuje spolu s rýží během Vánoc.

Po večeři a rozdání dárků Ekvádorci jednoduše odsunou v hale křesla a židle na strany a tančí za zvuku salsy či merengue až do brzkých ranních hodin. Při tanci se podává „canelazo“, horký nápoj připravený uvařením surového cukru s pomerančí či naranjillami (jiným tropickým ovocem), velmi silným surovým alkoholem a skořicí nebo také whisky, pivo a rum. Následující den se v 11 hodin dopoledne koná tradiční mše, po níž se členové rodiny odeberou do svých domovů, kde pokračují v tzv. „fiestě“.

Pokud vám ekvádorské Vánoce přijdou poněkud zvláštní, věřte, že 31. prosinec je skutečně nezapomenutelným zážitkem. V Ekvádoru se slaví tzv. „Año viejo“ („starý rok“), který bývá stejně tajuplný jako nebezpečný. Před půlnocí se všichni nahromadí v ulicích a pálí obrov-

ské papírové figuríny různých velikostí a barev. „Año viejo“ („starý rok“) v podobě papírového panáka (ať už slavného politika či filmové nebo pohádkové postavy) představuje vše špatné, co se odehrálo během uplynulého roku. Ulice jsou tak doslova zaplaveny ohni a tančícími lidmi, kteří se za zvuku hlasité hudby protančí až do Nového roku.

Závěrem Vám všem přeji ¡Feliz Navidad! („Veselé Vánoce“) a také ¡Feliz Año Nuevo! („Hezký nový rok!“)

Mgr. Šárka Balgová

Kdy slavit Vánoce?

Že si o Vánocích připomínáme narození Spasitele, ví snad každý. Proč se ale slaví koncem prosince? Je to náhoda, byl jejich termín stanoven jen tak, nebo to má svůj důvod? V odpovědi na tuto otázku se neshodnou ani odborníci. Někteří tvrdí: „Jsou to římské Saturnálie.“ Jiní říkají: „Je to oslava zimního slunovratu“ a není bez zajímavosti, že existují názory uvádějící do souvislosti Krista se Sluncem. To má sice největší sílu v létě, ale o Vánocích, přesněji řečeno, pár dní před nimi, se začíná vracet a to je dobrý důvod k oslavě.

Naproti tomu je známo, že v Izraeli pobývala stáda na pastvinách od března do listopadu a přes zimu byla ustájena. Podle Lukášova evangelia při Kristově narození stáda „pobývala pod širým nebem“, takže se těžko mohlo odehrát v zimě.

Italský spisovatel a novinář Vittorio Messori dokonce navrhnul, aby se narození Krista slavilo na Feriae Augusti – prázdniny Augusta (císaře) 15. srpna. V Itálii se tento svátek dodnes drží. Datum narození Ježíše se nezná, tak je to stejně jedno. A Vánoce se zbaví všeho shonu, světla, ozdob, nákupů a humbuku, co kolem nich je. V této věci se s panem novinářem neshodují a mnozí čtenáři nejspíš také ne. Vždyť všechno, co se kolem Vánoc děje, patří k jejich koloritu.

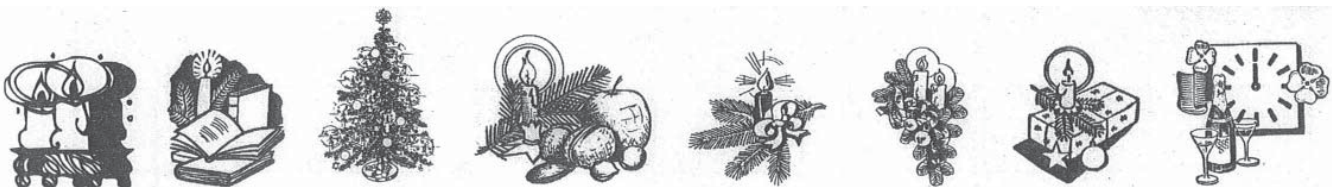
Do tápání kolem data narození Krista však po mnoha staletích vniklo určité světlo. V roce 1947 se v jeskyních v údolí Kumrán u Mrtvého moře našly stovky textů, které pocházejí od náboženské skupiny esejců působící od roku 200 před Kristem do roku 68 po Kristu, kdy byla zničena Římany. Z jiných historických zdrojů bylo známo, že v jeruzalémském chrámu postupně sloužilo 24 kněžských tříd, které se během roku dvakrát vystřídaly. Sloužily vždy týden, a že 48 týdnů nepokryje celý náš rok, souvisí pravděpodobně s tím, že používáme kalendář solární – sluneční, ale celý blízký východ se řídí kalendářem lunárním – měsíčním. Buď jim to tedy na vyplnění celého jejich roku

stačilo, nebo se termín služby pořád posunoval, jako se posunuje třeba muslimský kalendář dodnes. Rovněž bylo známé pořadí tříd, nevědělo se ale, kdy která sloužila. Profesor Šemarjahu Talmon z jeruzalémské univerzity však v kumránských textech objevil údaj umožňující určit, kdy na kterou třídu přišla řada. A v tom okamžiku bylo možné datovat období, v němž sloužil kněz Zachariáš, otec Jana Křtitele. Písmo totiž říká, že patřil do Abiášovy třídy a při službě v chrámě mu bylo archandělem Gabrielem oznámeno, že jeho žena bude mít dítě. Datum jeho služby v druhém roce před narozením Krista tedy bylo možno určit. V úvahu by připadaly dva termíny vzdálené od sebe dvacet čtyři týdnů, tedy necelého půl roku. Aby bylo vyhověno podmínce, že při narození Krista, které se odehrálo dle údajů z Písma patnáct měsíců poté, mají být stáda na pastvě, mělo by k počtí Jana Křtitele dojít na jaře. Starobylé východní církve však slaví od prvopočátků křesťanství tuto událost 23. až 25. září, což odpovídá podzimnímu termínu Zachariášovy služby. Po šesti měsících oznámil tentýž archanděl Marii, že bude matkou Spasitelovou. Tuto událost slaví církve 25. března. Připočteme-li k těmto časovým údajům devět měsíců, dostáváme se k termínům narození Jana Křtitele, slaveném 24. června a Ježíše Krista kladeném na 25. prosinec.

Takže je možné, že slavíme jeho narozeniny docela přesně, i když na datu moc nezáleží. Jde hlavně o obsah Vánoc. A tím je příchod Spasitele. Že přitom obdarováváme své blízké, zdobíme stromek, domy i ulice, to tuto událost jen podtrhuje.

A kdo půjde v červnu na Svatojánskou noc do parku u koupaliště, může si v září ohňostroje připomenout, že neslaví jen tak ledajaký svátek, ale narození Jana Křtitele, který byl od Krista o půl roku starší. A jednou, až dospěl, řekl o tom mladším: „Hle, Beránek Boží, který snímá hřích světa.“

Ing. Josef Zigáček

Čteme z prušánecké kroniky

Rok 1917

Jaro roku 1917 bylo studené, pozdě se selo a sadilo, pak následovalo strašné sucho. Nepršelo od jara až do žní, obilí neomnožilo a narůstlo malé, klasy z polovice prázdné a zrno chudé. Příšera hladu strašila v samé žně. Následek toho byl, že se začalo krást na poli. Správa Kuffnerového velkostatku povolala si vojáky na hlídání sečeného obilí. Ale nepomohlo ani toto opatření. Vojáci raději se vyhli, aby nevešli se zloději do styku, báli se o svůj život, kradli se hrstě, snopy, ba i mandele. Kradlo se pořád. Chudobní odnášeli v nůších a někteří zámožnější odváželi na vozech. Válka udělala i z těch nejpořádnějších lidí zloděje. Nastal nový druh zlodějství, napřed se kradlo z bídy, pak ze zvyku a nakonec se kradlo kvůli obchodu.

Úřady spisovaly, kolik mají občané odevzdat a občané zase obilí schovávali, aby nemuseli odevzdat nic. Když přišla rekvizice, a našla něco schovaného, tak sebrala všechno a když nenašla nic, odešla s nepořízenou.

Roku 1917 na jaře nastal nový druh rekvizic. Přišly úřady, spisovaly, co kdo má měděného nebo mosazného, kotle, hmoždíře, kliky, konve na stříkání vinohradů a různé jiné věci. Všechno bylo sepsáno a mimo konví na vinohrady všechno bylo zrekvírováno. Zrekvírované věci se zvážily. Někdo dostal jako náhradu železné výrobky, někdo dostal zapláceno penězi a někdo nedostal nic.

Rekvizice zvonů!

Dne 23. května roku 1917 byla provedena rekvizice zvonů na prušáneckém kostele. Rekvizice byla oznámená několik dní předem. Přijel vůz, který doprovázeli čtyři vojáci. Bylo to před polednem. Najednou se rozezvučely v neobvyklou dobu všechny zvonky na prušáneckém kostele. „Sezváňajů“. Co to? Nikdo nevěděl pravou příčinu, s každým to trhlo. Snad někde hoří? Lidé jedou z pole domů a sbíhají se kostelu ze všech stran, malí, velcí, staří, mladí, ustrašení nevěděli, co se stalo. Berou nám zvonky! To zarazilo každého. Jedni se dali do pláče, druhí zas potichu nadávali. Tak, tak to daleko došlo, napřed nám sebrali našich živitelů rodin, všecko živobyty, dobytek, a když už není co brát, tak sáhli nám i na posvěcenou věc, na to, co každý rád slyšívá, bez čeho nebyl náš život životem.

Vždyť to byla člověkova poslední útěcha. Když člověk ráno vstával, na poledne, večer, vždy slyšel velebný zvuk živých kovů. Při pohřbu, přede mší, zvonění, sezvánění... Kdo je to, co se opovážil provést tuto surovou věc? Válka! Kdo vyvolal tuto válku? Vzpomínejte, vy, budoucí pokolení, co nám bylo prožito. „Sezváňajů“... Mobilizace zvonů... Už není co mobilizovat, tak berou, co se dá a co se nemůže bránit. Rozplakaly se naposled, na rozloučenou, jenom chvíli jim to bylo dovoleno, nebylo moc času... Rakousko prohrávalo.

Sundávání zvonů řídil městský tesařský mistr z Vidně Josef Krejčí. Po odbytém zvonění byly zvonky odmontovány, uvázané na provazy a jeden po druhém po kladce spouštěny dolů. Na zemi je změřili kvůli zjištění váhy, pak je naložili na vůz. Po výměně potvrzenek odjížděl vůz směrem k Nové Vsi. Zrekvírovány byly dva zvonky, největší a nejmenší. Velký zvon vážil 164 kg, nápis na něm „Ke cti sv. Jana Nepomuckého přelit r. 1888, Ed. Veber. Brno“. Menší zvon, umíráček, vážil 28 kg. Nápis na něm „S. Maria, Ora pro Nobis 1903, Hiller, Brunea. Za oba zvonky bylo obdrženo 768 korun.

Vojenské úřady nabídly upsání válečné půjčky za stržené peníze za zvonky. Což bylo vládním komisařem zamítnuto.

Zase nové odvody. Hoši, kteří překročili osmnáctý rok, spadali pod vojenskou povinnost. K odvodům jezdili už jenom mladí hoši a staří lidé, kterým se blížila padesátka. Ostatní ročníky byly už tak přebrané, že nebylo vůbec možné něco z nich vybrat.

Z prušánecké kroniky přepsala Dr. Jana Kamenská

Prušánecký kostel na počátku 20. století

Pozvánky na akce

Speciální pozvání na vánoční koncert Štěpánských koledníků, který se bude konat v úterý 23.12. v 18 hodin na kulturním domě v Prušánkách a jehož pořadatelem je Slovácký krúžek a Obec Prušánky:

S Martinem Novákem se známe z dob Kytaráků. Z doby, kdy bylo celkem běžné, že se konaly v kostelech a kulturácích poměrně velké koncerty, přehlídky a setkávání (nejen) křesťanských skupin a souborů. Kytaráci vyrostli a založili rodiny, doba se změnila. A možná už není tolik běžné, aby se setkávali muzikanti a zpěváci a připravili něco pro své blízké jen tak pro potěšení. O to větší radost mám, že se mohu těšit na poměrně velký projekt Štěpánských koledníků. Více než dvě desítky muzikantů a zpěváků z Prušánek, Dolních Bojanovic a blízkého okolí se už týdny schází na zkouškách a připravuje velké vánoční zpívání. Věřím, že si ho ne necháte ujít. Abych Vám projekt více přiblížila, poprosila jsem o rozhovor autora projektu, Martina Nováka.

Martine, kdo jsou Štěpánští koledníci?
Štěpánští koledníci jsou především kamarádi, kteří spolu rádi hrají a zpívají a mají k sobě blízko i po stránce lidské.

Jeden ze zpěváků mě překvapil sdělením, že jste spolu hráli a zpívali už před deseti lety.

Ano, nápad začít spolu hrát vznikl po rozpadu Nechorbendu někdy před deseti lety. Tenkrát nás bylo něco kolem osmi členů. Vzhledem k pracovním a jiným závazkům se jako nejlepší termín našeho účinkování jevil hrát na Vánoce. Navíc po mém odchodu do Anglie to byl i jediný možný termín, kdy se dalo něco nazkoušet.

Je dost netradiční, že se scházejí především chlapi zpěváci. To byl záměr?

To, že se až do letošního roku scházeli pouze chlapi, tak nějak vyplynulo ze samotné podstaty našeho uskupení. Téměř 10 let jsme hráli výhradně na Štěpána, kdy – jak pranostika praví – není pána. Přišlo nám proto vhodné založit naši kapelu pouze na mužských zpěvech

Do budoucna uvažuješ i o větším zapojení ženských zpěvů?

Je pravda, že tento rok je výjimečný právě tím, že do našeho mužského 'ghetta' vpouštíme ženský element. Musím se přiznat, že je to velmi příjemná změna a to nejen po stránce vizuální ☺. Odkrývá prostor pro větší různorodost nejen v aranžích, ale i v celkovém složení, což je dobře. Zdali je záměrem tento soubor ještě více rozšířit, nedokážu s jistotou říct, protože už teď se soubor rozrostl na 25 členů. Toto číslo zahrnuje i stálé hosty, naše přátele z Dolních Bojanovic a Mutěnic. Jsme však otevření novým projektům a nápadům. Baví nás spolu pracovat a scházet se, a dokud toto nadšení budeme nadále zakoušet, budeme se cítit i motivováni vymýšlet nové a nové projekty. Hranice si v tomto ohledu žádné neklademe.

Kde hledáš muzikanty? To jsou tvoji kamarádi?

Se sháněním muzikantů jsem naštěstí problém neměl, protože jsem většinu z nich znal a oslovil. Ti zas znali jiné a tak jsme se dali dohromady.

Mezi tvé nejbližší spolupracovníky v rámci tohoto projektu patří Stanislav Bílek. Navazujete na spolupráci v Kytarácích? Jak dlouho se znáte?

Má spolupráce se Stanislavem Bílkem má dlouhou historii. Známe se už přes dvacet let a za tu dobu jsme spolu prošli jak érou Kytaráků, Nobims, tak i jinými projekty. Muzika je pro nás celoživotním koníčkem, a přestože najít kompromis je pro nás pro oba často velkým oříškem pro různost názorů, tak možná právě díky tomu každý vnášíme do společné práce něco jiného. Víme, že chceme to nejlepší a věříme si.

Před lety jste se Staňou založili kapelu Nobims. Fungujete ještě?

Kapela Nobims (www.nobims.eu) sice existuje, ale díky mému desetiletému odloučení od ČR bylo velmi těžké projekt Nobims víc propagovat. Naším záměrem však je se k němu vrátit, a to hned v prvním čtvrtletí nadcházejícího roku.

Vraťme se ke koncertu. Prosím, představ nám kratince repertoár vánočního koncertu. Podle čeho jsi písně vybíral?

Výběr písní pro vánoční koncert se opíral o dva pilíře. Tím prvním byl obsah textů a druhým jejich melodické ztvárnění. Koncert tedy zahrnuje jak tradiční vánoční koledy, tak i modernější skladby podtrhující skutečný význam vánočních svátků.

Kdo písně upravoval?

Písně jsem upravoval sám dle nástrojového uskupení, které bylo k dispozici.

Dal by se nějak popsat styl, který budete hrát?

Styl, který budeme hrát, zahrnuje folklorní, popové a gospelové akustické a elektroakustické elementy.

Mezi písněmi se objeví i jedna gospelová píseň. Čím tě gospel okouzli?

Je pravda, že jedna z písní představuje tradiční gospel, kterému jsem se v Británii intenzivně věnoval téměř osm let. Jak už z názvu vyplývá, hlavním smyslem jsou chvály, díky a prosby Bohu za život náš a lidí kolem sebe. Možná, že v našem prostředí toto tvrzení může vyznívat trochu 'nábožensky', ale v Británii jsem se téměř nesetkal s lidmi, kteří by nějakou formou nevyznávali, že náš život a život jako takový má pevný řád, který vede Bůh. Jen tomu každý říká jinak. Spoustu věcí v životě ovlivnit nemůžeme a mnoho jich je mimo naši kontrolu. Gospel vznikl jako reakce na nelidské podmínky Afričanů nucených k otroctví v Jižní a Severní Americe. Dodnes se hraje v černošských kostelech.

Když se řekne gospel, tak si lidé asi nejvíce vzpomenou na „Happy Day“ z filmu Sestra v akci. Máš ty osobně nějakou oblíbenou gospelovou píseň, kterou bychom čtenářům mohli doporučit jako ukázkou k poslechu?

Martin Novák

Těch písní je celá řada a film 'Sestra v akci' představuje spíše umírněný gospel. Dnešním trendem je 'Contemporary Gospel' (moderní, soudobý gospel, pozn. redakce) s prvky jazzu, popu a tzv. 'neo-classical style'. Spíš než doporučit konkrétní písně doporučím umělce, kteří patří v tomto směru k absolutním špičkám a jsou mým velkým vzorem: Kirk Franklin, Fred Hammond a Tye Tribbett.

Souvisí obliba gospelu s tvým pobytem v Anglii?

Stoprocentně. Nebýt mého pobytu v Británii a pravidelného hraní v Hackney Downs Baptist Church a na řadě jiných míst, jen stěží bych začal tuto muziku poslouchat, neboť při prvním poslechu je docela složitá. Prvním impulsem k jejímu poslechu však byly mé vlastní studentky na Ursuline Academy Ilford. Založil jsem asi třicetiletý sbor, který začal pravidelně vystupovat.

Není tajemstvím, že jsi s manželkou byl deset let v Londýně. Můžeš prozradit, co jsi tam dělal?

Zastával jsem pozici Head Of Music Department (vedoucí katedry hudební výchovy). Kromě samotné výuky hudební praxe (hra na nástroj, zpěv, kompozice, hudební ICT) a teorie (historie, poslech a hudební nauka) jsem vedl celé hudební oddělení a individuální výuku na hudební nástroje. V Británii je nastaven trochu

jiný systém. Učitelé na hudební nástroje přijíždí do škol za žáky, nikoliv opačně. Na katedře jsem tedy měl kolem devíti pedagogů, kteří objížděli místní školy a dávali hodiny na zvolený hudební nástroj.

Jak se Britové chystají na Vánoce? Jak je pak slaví?

Každý trochu jinak. Londýn, kde jsme bydleli, je velmi multikulturní se silnou muslimskou základnou. Někteří z nich Vánoce slaví pouze tak, že kupují dárky, jiní ne. Tradiční Angličané jdou kostela, a my jsme dělali totéž. Ve Westminster Cathedral a Westminster Abbey panuje úžasná atmosféra s nádhernými zpěvy. V Hyde Parku je postaven tzv. Winter Wonderland (divotvorný zimní les) s tisíci světél, kolotočů, umělého sněhu, atrakcí pro děti, uměleckých stánků, kluzišť a nevím čeho ještě. Ježíška vystřídal Santa Claus. Na Oxford Street slavnostně rozsvěcuje světla nějaká známá celebrita a nákupní centra praskají ve švech jak před Vánocemi, tak ještě více po Vánocích, kdy začínají hromadné doprodeje. Lidé stojí fronty někdy i celý večer, aby ráno ve tři mohli být první, kdo nakoupí až o 70 procent levněji. Štědrovečerní večere je tradiční – pečený krocán a Christmas Yorkshire Pudding, což je česká verze knedlík plus zelenina.

Vy jste dodržovali v Británii jejich nebo naše vánoční tradice?

My jsme na Vánoce preferovali českou

kuchyni, ale jinak jsme se přizpůsobovali anglickým zvyklostem – Štědrý večer 24. 12. není, slaví se Boží hod. Celý den jsme strávili ve Winter Wonderlandu a navštívili bohoslužbu na Westminster Cathedral. Vánoce jsme trávili v rodinném kruhu u nás doma.

Můžeme prosím ještě jednou pozvat na vánoční koncerty Štěpánských koledníků?

Koncert, který budeme letos hrát v Prušánkách, vznikl na základě pozvání ing. Josefa Hromka, vedoucího Slováckého krúžku v Prušánkách. Jeho laskavé pozvání jsme přijali a už teď se na tuto událost velmi těšíme. Snažíme se na ni poctivě připravovat a doufáme, že nás Prušánečtí podpoří svou návštěvou tak, jak to dělali poslední léta, vždy 26.12 v kostele. Program bude velmi pestrý a to jak nástrojově, tak i pěvecky. Lidé budou moci slyšet své rodáky i přespolňáky v trochu jiném kabátě, než na jaký jsou zvyklí. Víc však prozradit nemůžu. Přijďte mezi nás. Těšíme se, jak si s vámi společně zakoledujeme a zazpíváme.

Mgr. Helena Hájková, listopad 2014
A důležitá poznámka na závěr - výtěžek z akce bude věnován Centru pro rodinu a sociální péči Hodonín na zakoupení nového devítimístného automobilu pro Dětský rehabilitační stacionář Vlaštovka v Hodoníně.

PŘEHLED AKCÍ OBCE PRUŠÁNKY NA ROK 2015 – ZMĚNA VYHRAZENA

2.1.	Novoroční ohňostroj	1.8.	Noční soutěž SDH o pohár starosty obce
17.1.	Krojovaný ples	8.8.	Krojované hody – beseda u cimbalu
24.1.	Diskoples kuželkáři	9.8.	Krojované hody
31.1.	Společenský ples SRPDŠ	10.8.	Krojované hody, výstava mladých prušáneckých umělců na KD
14.2.	Čundrbál - Kapela Starých Časů	11.8.	Krojované hody, výstava mladých prušáneckých umělců na KD
21.2.	Maškarní disco ples	5.9.	Zarážání hory
8.3.	Dětský karneval	19.9.	Vinobraní
13.3.	divadelní představení Spolku Hrozen z Hroznové Lhoty	31.10.	IV. ročník Gulášového festivalu
27.3.	Folkový večer	28.11.	Adventní jarmark, vepřové hody, rozsvěcení vánočního stromku
18.4.	Košť vín	prosinec	Vánoční koncert
5.4.	Velikonoční zábava	24.12.	Vánoční koledování na návsi
30.5.	Májové zpívání	26.12.	Štěpánská turnaj v ping pongu, tělocvična ZŠ, SDH
19.6.	Svatojánská noc		
20.6.	K Nechorám do sklepa - Otevřené sklepy		
27.6.	Turnaj ulic ve fotbale		

24.12. Tradiční koledování na návsi

Po koncertu Štěpánských koledníků budete určitě příjemně naladěni, přijďte si své vánoční rozpoložení ještě umocnit setkáním s přáteli a známými pod vánočním stromem u obecního úřadu na Štědrý den ve 14 hodin. Zazpíváme si koledy, děti dostanou po jablíčku, po oříšku, dospělí po štamprlce z vlastních zdrojů, popřejeme si navzájem Vánoce plné pohody, lásky a vzájemného porozumění. Při zpívání vánočních koled nás doprovodí Kapela Starých Časů, zazpívat koledy si přijdou i děti z Nechoránku.

Novoroční ohňostroj

rozzáří oblohu v pátek 2. ledna 2015 v 17 hodin. A protože bude určitě pěkná zima, nachystáme pro vás preventivní svařák a pro děti horký čaj. A už teď se obracíme na místní vinaře s žádostí o červené víno na svařák. Opět ho můžete přinést do Hostince U Schottlů, kde nám svařák – jako ostatně každý rok – obětavě připraví paní Schottlová. Jen prosím ne až 2. ledna odpoledne, to je už pozdě, vždyť jako zkušený vařič svařáku víte, že v tomto množství uvaření vyžaduje hodně času. Předem děkujeme.

JK

Společenská kronika

Narození:

Kryštof Kubík
Anita Brychtová
Stella a Valentyna Murasovy

Úmrtí:

Anežka Stojanová
Margot Kupcová

Sňatky:

Iva Kristová a Roman Šulák
Lenka Matušková a Jan Láníček
Ludmila Zigáčková a Josef Budáč

REDASYS

S. R. O.

Externí účetnictví jednoduše a spolehlivě

Vedení, kontrola účetnictví a daňové evidence, účetních agend, zpracování DPH a daňových přiznání, vedení mzdové a personální agendy, součinnost při kontrolách, obsluha datových schráněk. Poskytujeme komplexní daňové, účetní a ekonomické poradenství. Realizace nabízených služeb může být přímo i u Vás ve firmě.

Sady 28. října 6, 690 02 Břeclav, info@redasys.cz, ww.redasys.cz
Velké Bílovice kontakt: +420 724053250

centrum
úspor

LEVNĚJŠÍ PLYN a ELEKTŘINA

- snížíme Vaše výdaje za plyn a elektřinu
- najdeme pro Vás vhodného dodavatele
- poradíme Vám se změnou distribuční sazby
- vyřídíme za Vás přepis energií na jinou osobu
- pomůžeme Vám se smlouvou podepsanou podomním prodejci

zákaznické kontaktní místo - Centrum úspor

Štefánikova 10, Hodonín

Otvírací doba :

Po - Čt: 9:00 - 12:00, 13:00 - 17:00, Pá : 9:00 - 12:00, 13:00 - 15:00
tel. 720 757 310 www.centrum-uspor.cz

jsme tu pro Vás již 3 roky

Třetáci a domácí mraveniště

Pohádka a děti z MŠ

Nechoránek

Skauti z Cor Dare

Vítězný tým III. Gulášfestu - Lamy

Rozsvícení vánočního stroměčku

Zdravotní středisko

MUDr. Urbanová oznamuje, že 22. a 23.12.2014 bude ordinovat pouze do 12 hodin. Ošetření budou jen pacienti s akutním onemocněním nebo zhoršením zdravotního stavu. Nebudou se provádět plánované krevní odběry, prevence ani vystavování receptů na chronicky užívané léky. Doporučujeme vyzvednout si léky dříve, protože v těchto dnech zastupuje i v Dolních Bojanovicích a lze předpokládat, že vzhledem k množství pacientů bude dlouhá čekací doba na ošetření. 31.12.2014, 1.1. a 2.1.2015 se neordinuje. 31.12. ošetří akutně nemocné LSPP od 17 hodin a v pátek 2.1.2015 zastupuje lékař v Dolních Bojanovicích.

MUDr. Hrbáčová oznamuje, že nebude ordinovat pouze v úterý 23.12.2014, jinak bude ordinace v pracovní dny normálně. Od 2. – 9.1.2015 se nebude ordinovat z důvodu dovolené.

Zpravodaj z Prušánek 4/2014 Vydává: Obecní úřad Prušánky
 Řídící redakční rada: odp. red. PaedDr. Jana Kamenská, členové: J. Hamrová, A. Zvědělíková.
 Redakční rada si vyhrazuje právo na krácení a úpravu článků.
 Grafická úprava a tisk: Petr Brázda - vydavatelství
Uzávěrka pro Zpravodaj 1/2015 je 24.3.2015